Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (девети състав)

27 ноември 2014 година*

„Конкуренция — Картели — Пазар на електрически трансформатори — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Споразумение за разпределяне на пазара — Известие относно сътрудничеството от 2002 г. — Освобождаване от глоба — Оправдани правни очаквания — Задължение за мотивиране“

По дело T-521/09

Alstom Grid SAS, предишно Areva T&D SAS, установено в Париж (Франция), представлявано първоначално от A. Schild, C. Simphal и E. Estellon, впоследствие от J. Derenne, A. Müller-Rappard и M. Domecq, avocats,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, представлявана първоначално от A. Bouquet, N. von Lingen и K. Mojzesowicz, впоследствие от A. Bouquet, K. Mojzesowicz и P. Van Nuffel, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за отмяна на Решение C(2009) 7601 окончателен на Комисията от 7 октомври 2009 година относно производство по член 81 от Договора за ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/39.129 — Електрически трансформатори),

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав),

състоящ се от: D. Gratsias, изпълняващ функцията на председател, O. Czúcz (докладчик) и I. Labucka, съдии,

секретар: J. Plingers, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 21 май 2014 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: френски.

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора и обжалваното решение

1 Настоящият случай се отнася до сектора на електрическите трансформатори, автотрансформатори и шунтиращи реактори за напрежение 380 kV и по-високо. Електрическият трансформатор е основен електрически компонент, чиято функция е да намали или да увеличи напрежението в дадена електрическа верига. Електрическите трансформатори се продават като самостоятелно оборудване или като част от електрически подстанции до ключ.

2 По време на релевантния за настоящия спор период, а именно периода от 9 юни 1999 г. до 15 май 2003 г., жалбоподателят, чието наименование към онзи момент е Alstom T&D SA, е упражнявал дейност в областта на електрическите трансформатори. През целия посочен период холдинговото дружество Alstom е притежавало 100 % от капитала на Alstom France SA (преименувано на Alstom Holdings през август 1999 г.), което от своя страна е притежавало 100 % от капитала на жалбоподателя.

3 След като групата Alstom продава дейността си по производство на електрически трансформатори на групата Areva, жалбоподателят е прехвърлен през 2004 г. в групата Areva, контролирана от Areva SA, след което е преименуван на Areva T&D SA.

4 На 11 и 12 май 2004 г. Комисията на Европейските общности извършва проверки в рамките на дело COMP/38.899 — Комутационни апарати с газова изолация, по-специално в помещенията на Hitachi Ltd, от които изземва копия от документи.

5 На 9 септември 2004 г. Hitachi представя искане за освобождаване от глоба на основание на Известието на Комисията относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер по делата за картели (ОВ C 45, 2002 г., стр. 3, наричано по-нататък „Известието относно сътрудничеството от 2002 г.“), що се отнася до комутационните апарати с газова изолация (наричани по-нататък „АГИ“) В рамките на това искане то представя по-специално копия от документите, които Комисията е намерила в помещенията по време на горепосочените проверки.

6 На 22 септември 2004 г. Areva представя първа молба за освобождаване от глоби. Тя се отнася по-конкретно до антиконкурентни практики, обхващащи няколко държави — членки на Европейския съюз (по-конкретно Белгия, Германия, Франция, Нидерландия и Австрия). В тази молба Areva се позовава и на „Aero Club“, международен картел в сектора на електрически трансформатори. Във връзка с това Areva посочва наименованията на европейските и японски предприятия, участвали в този картел, както и начина на функциониране на последния. Освен това Areva уточнява, че тези практики са били преустановени през 1998-1999 г. На 7 декември 2005 г. Комисията отхвърля първата молба за освобождаване от глоби, като посочва, че според нея същата не изпълнява условията, предвидени в параграф 8, буква а) или б) от Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

7 На 15 януари 2005 г. Areva представя втора молба за освобождаване от глоби. В нея то сочи главно информация относно възможни антиконкурентни практики, засягащи германския и френския пазар на електрически трансформатори, като същевременно посочва разликите между този първи предполагаем картел и картела, във връзка с който Комисията е провела разследвания в случая с АГИ. Areva оттегля тази молба за освобождаване от глоби на 21 септември 2006 г.

8 На 2 май 2006 г., Areva подава трета молба за освобождаване от глоби във връзка с предполагаем картел, който се отнася до Германия и Франция. Areva допълва информацията, предоставена на 8 септември 2006 г., като отново представя данни за антиконкурентните практики по отношение на Германия и Франция и изтъква, че другите засегнати от тези практики страни са Белгия, Нидерландия и Австрия. В този контекст Areva споменава и едно „джентълменско споразумение“, което според нея се отнася до европейските пазари, които не са „домашни“, тоест европейските пазари, на които европейските производители нямат производствени единици, каквито са пазарите на Испания и Италия. Накрая Areva посочва, че това „джентълменско споразумение“ е преустановено през 1997 г. или през 1998 г. На 10 октомври 2006 г. Areva уточнява, че посоченото „джентълменско споразумение“ изглежда представлява едностранното поведение и отрича антиконкурентния характер на тези практики. С писмо от 31 октомври 2006 г., Комисията предоставя на Areva условно освобождаване от глоби по отношение на „предполагаем картел в сектора на електрическите трансформатори в Германия Австрия, Франция и Нидерландия“.

9 На 7 и 8 февруари 2007 г. Комисията извършва проверки в помещенията на дружества в Германия, Австрия и Франция.

10 На 7 февруари 2007 г. групата Siemens подава молба за освобождаване от глоби. На 15 февруари 2007 г. Siemens допълва тази молба, като представя доказателства относно устно картелно споразумение в сектора на електрически трансформатори, наречено „джентълменско споразумение (GA)“, съгласно което европейските производители не трябвало да продават продуктите си в Япония, а японските производители не трябвало да продават продуктите си на европейския пазар. На 6 декември 2007 г. Комисията освобождава условно от глоби Siemens в приложение на параграф 8, буква б) от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. като първо предприятие, което ѝ е предоставило доказателства, позволяващи ѝ да установи нарушение на член 81 ЕО във връзка с този картел.

11 На 14 март 2007 г. Комисията изпраща въпросник до жалбоподателя и до други предприятия. Жалбоподателят представя отговорите си на 27 март 2007 г.

12 На 29 март 2007 г. е проведена среща с представители на жалбоподателя, по време на която Комисията представя няколко документа и задава въпроси в това отношение.

13 На 1 юни 2007 г. групата Hitachi подава друга молба за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, която допълва на 1 август 2007 г.

14 На 18 юли 2007 г. групата Fuji подава молба за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер във връзка с картелно споразумение между европейските и японските производители на електрически трансформатори.

15 На 20 август 2007 г. Комисията уведомява устно Areva за намерението си да разгледа само картелното споразумение между европейските и японските производители, а не картелните споразумения, отнасящи се до някои държави членки, по отношение на които жалбоподателят е бил условно освободен от глоби. Освен това Комисията му съобщава, че предоставеното му от нея условно освобождаване обхваща само картелните споразумения, свързани с някои национални пазари, и не се отнася до картелното споразумение между европейските и японските производители, по отношение на което Areva не било представило молба за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер.

16 На 30 септември 2008 г. Комисията взема решение да започне процедура срещу адресатите на обжалваното решение по отношение на пазара на електрически трансформатори.

17 На 19 ноември 2008 г., преди да изпрати изложението на възраженията, Комисията изпраща до Areva писмо, в което излага по хронологичен ред молбите на последното за освобождаване от глоби и му припомня, че го е уведомила на 20 август 2007 г., че според нея картелните споразумения, засягащи някои държави членки (по-конкретно Германия), от една страна, и картелното споразумение между европейските и японските производители на електрически трансформатори, от друга страна, представляват две отделни нарушения и че тя смята да преследва само предполагаемия картел между европейските и японските производители на електрически трансформатори, а не предполагаемия картел в Германия. Освен това Комисията уведомява жалбоподателя, че свързаните с картела между европейските и японските производители на електрически трансформатори доказателства нямат значителна добавена стойност и че тя не възнамерява да му предоставя намаление на глоба с оглед на Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

18 Изложението на възраженията е прието на 20 ноември 2008 г. Жалбоподателят отговаря на същото на 20 януари 2009 г. Изслушването е проведено на 17 февруари 2009 г.

19 На 7 октомври 2009 г. Комисията приема Решение C(2009) 7601 окончателен относно производство по член 81 от Договора за ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/39.129 — Електрически трансформатори) (наричано по-нататък „обжалваното решение“), в което установява, че Alstom и жалбоподателят са нарушили член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за европейското икономическо пространство (наричано по-нататък „Споразумението за ЕИП“) и налага глоба от 16,5 милиона евро на Alstom, като жалбоподателят отговаря солидарно за сумата от 13,53 милиона евро.

20 В това решение Комисията установява, че поне от 9 юни 1999 г. до 15 май 2003 г. жалбоподателят е участвал в „джентълменско споразумение (GA)“, незаконен картел, обхващащ цялата територия на Европейското икономическо пространство (ЕИП), представляващ устно споразумение между европейските и японските производители на електрически трансформатори да зачитат съответните си домашни пазари и да се въздържат от продаване на тези пазари.

21 По отношение на организацията на джентълменското споразумение Комисията приема, че участващите в него предприятия са разделени на две групи — европейска и японска, че всяка от групите е трябвало да определи дружество — секретар и че през целия период на нарушението Siemens е изпълнявало ролята на секретар на европейската група, а Hitachi — на японската. Комисията също така установява, че споразумението за разпределяне на пазара е допълнено от споразумение, целящо уведомяване за (очакваното) търсене на оферти с произход от територията на другата група, и че тези очаквания трябвало да се съобщят на секретаря на другата група с оглед на преразпределянето им.

22 Обжалваното решение се отнася до пазара на електрически трансформатори, независимо от това дали се продават като самостоятелно оборудване или като част от електрически подстанции до ключ, с изключение на продаваните като част от подстанции, които са част от комутационни апарати с газова изолация, тъй като последните вече са били разгледани в C(2006) 6762 окончателен на Комисията от 24 януари 2007 г. относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело COMP/F/38.899 — Комутационни апарати с газова изолация) (резюме на решението е публикувано в ОВ C 5, 2008 г., стр. 7).

23 В обжалваното решение Комисията разграничава джентълменското споразумение по-специално от други два картела, а именно, от една страна, споразуменията относно националните пазари и по-конкретно германския пазар, а от друга страна Aero Club“ — международен картел, чието действие е преустановено през 1997 г. или през 1998 г. Установеното в обжалваното решение нарушение се отнася само до джентълменското споразумение, а не до другите два картела.

24 В приложение на Известието относно сътрудничеството от 2002 г. Комисията освобождава от глоби Siemens AG и Siemens Aktiengesellschaft Österreich и намалява с 40 % глобата на Fuji Electronics Holdings Co., Ltd.

25 По отношение на жалбоподателя обаче Комисията не предвижда освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер. Все пак в съображение 274 от обжалваното решение Комисията му предоставя намаление от 18 % за ефективно сътрудничество извън приложното поле на Известието относно сътрудничеството от 2002 г. Разликата между размера на глобата, наложена на Alstom, и този на глобата, наложена на жалбоподателя, следователно се дължи на факта, че глобата на Alstom не е била намалена.

Производство и искания на страните

26 На 21 декември 2009 г. жалбоподателят, наречен Areva T&D SAS поради изменение на статута, подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

27 Вследствие на придобиването му от Alstom през януари 2010 г., жалбоподателят взема решение да промени наименованието си на Alstom Grid SAS.

28 Тъй като съдията докладчик е възпрепятстван да изпълнява задълженията си, делото е възложено на нов съдия докладчик.

29 Въз основа на доклада на съдията докладчик на 9 ноември 2012 г. Общият съд (трети състав) поставя въпроси на страните и поканва Комисията да представи документи в рамките на процесуално-организационни действия по смисъла на член 64 от Процедурния правилник на Общия съд. В определения за това срок страните отговарят на поставените въпроси, а Комисията представя част от поисканите документи. На 7 март 2013 г. жалбоподателят представя становището си относно представените от Комисията документи и становището на последната.

30 С определение от 9 април 2013 г. на председателя на трети състав Общият съд спира производството по настоящото дело до произнасянето на окончателното решение на Съда по дело C-231/11 P, Комисия/Siemens Österreich и др.

31 След като разпределението на съдиите в съставите на Общия съд е променено, съдията докладчик е включен в девети състав, на който вследствие на това е разпределено настоящото дело.

32 След произнасянето на решенията на Съда от 10 април 2014 г., Комисия/Siemens Österreich и др. (C-231/11 P—C-233/11 P, Сб., EU:C:2014:256) и Areva/Комисия (C-247/11 P и C-253/11 P, Сб., EU:C:2014:257), Общият съд (девети състав) решава да започне устната фаза на производството.

33 С писмо от 14 май 2014 г. жалбоподателят оттегля част от основанията, изтъкнати в подкрепа на жалбата му, което е взето предвид от Общия съд.

34 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание, проведено на 21 май 2014 г.

35 Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение в частта, която се отнася до него,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

36 Комисията иска от Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

37 Страните не предявяват искане за изменение на размера на глобата, наложена с обжалваното решение.

От правна страна

38 При първоначалното подаване на настоящата жалба са изтъкнати четири основания за обжалване. Както бе припомнено в точка 33 по-горе обаче, жалбоподателят е оттеглил отчасти посочените основания, а именно първата част от първото основание, изведена от неизпълнение на задължението за мотивиране по отношение на делегирането от страна на Комисията на правомощието ѝ за налагане на санкции, второто основание, изведено от нарушение на член 81, параграф 1 ЕО и по-конкретно на правилата относно отговорността за нарушенията на правото на конкуренцията, както и третото основание, изведено от нарушение на член 81, параграф 1 ЕО и по-конкретно на правилата относно солидарната отговорност.

39 Ето защо следва да се разгледа само останалата част от първото основание, изведена от недостатъчна мотивация за добавянето на допълнително условие към тези, които са установени в Известието относно сътрудничеството от 2002 г., както и четвъртото основание, изведено от нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания и на принципа на правната сигурност, както и от незачитане на правилата, установени в посоченото известие.

40 Общият съд счита, че следва да разгледа четвъртото основание преди останалата част от първото основание.

По четвъртото основание, изведено от незачитане на правилата, установени в Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

41 Четвъртото основание е разделено на две части, първата от които се отнася до незачитане от страна на Комисията на параграф 8, буква а), както и на параграфи 9 и 11 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г., а втората — до нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания и на принципа на правната сигурност.

По първата част на четвъртото основание, изведена от незачитане на параграф 8, буква а), както и на параграфи 9 и 11 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

42 Жалбоподателят твърди, че Комисията е трябвало да го освободи от глоби в приложение на параграф 8, буква а), както и на параграфи 9 и 11 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. В този контекст жалбоподателят изтъква главно, че обратно на установеното от Комисията, той отговарял на поставените от тези параграфи изисквания. При условията на евентуалност той твърди, че предвиденото в тези параграфи освобождаване от глоби трябва да се предостави, когато е налице ясна и несъмнена причинно-следствена връзка между молбата за освобождаване от глоби и приемането на решение за установяване на нарушение, както в настоящия случай.

– По оплакването за нарушение на параграф 8, буква а), както и на параграфи 9 и 11 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

43 Жалбоподателят изтъква, че обратно на установеното от Комисията в обжалваното решение, той отговарял на изискванията, поставени от параграф 8, буква а), както и от параграфи 9 и 11 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. Поради това Комисията трябвало да го освободи от глоби, що се отнася до участието му в джентълменското споразумение.

44 В самото начало следва да се припомни, че с приемането на Известието относно сътрудничеството от 2002 г. Комисията поражда оправдани правни очаквания, което тя впрочем сама признава в параграф 29 от това известие. Ето защо с оглед на оправданите правни очаквания, които желаещите да сътрудничат на Комисията предприятия могат да изведат от това известие, Комисията е длъжна да се съобразява с последното. Следователно, когато Комисията не спазва установените с това известие правила за поведения, тя нарушава принципа на защита на оправданите правни очаквания (решения от 18 юни 2008 г., Hoechst/Комисия, T-410/03, Сб., EU:T:2008:211, т. 510 и от 13 юли 2011 г., Kone и др./Комисия, T-151/07, Сб., EU:T:2011:365, т. 127).

45 Жалбоподателят по настоящото дело твърди, че противно на установеното от Комисията в съображение 314 от обжалваното решение, в случая са изпълнени условията за освобождаване от глоба, поставени от параграф 8, буква а), както и от параграфи 9 и 11 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

46 Що се отнася до параграф 8, буква а) и до параграф 9 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г., следва да се припомни, че те изискват, от една страна, предприятието да е първото, което е предоставило доказателства, даващи възможност на Комисията да приеме решение, с което се разпорежда извършване на проверки във връзка с предполагаем картел, засягащ Европейската общност, и от друга страна, към момента на представянето на тези доказателства Комисията да не разполага с достатъчно доказателства, позволяващи ѝ да приеме решение, с което да разпореди извършването на проверки във връзка с предполагаемия картел.

47 Жалбоподателят поддържа, че е представил на Комисията информация, позволяваща ѝ да приеме решения, с които да разпореди проверки към момент, в който тя все още не е разполагала с достатъчно доказателства по отношение на сектора на електрическите трансформатори. Жалбоподателят счита, че Комисията е могла да извърши проверките през февруари 2007 г. само благодарение на информацията, която ѝ бил предоставил.

48 Комисията отхвърля тези доводи.

49 В това отношение следва да се приеме за установено, че Комисията е получила първата молба на жалбоподателя за освобождаване от глоби на 22 септември 2004 г. На 11 и 12 май 2004 г., или преди тази дата, Комисията обаче вече е извършила проверки по случая, свързан с АГИ, и е иззела документи от помещенията на Hitachi.

50 Жалбоподателят твърди, че тези документи не са позволили на Комисията да извърши проверки. Нито един от посочените документи не ѝ давал възможност да установи или да докаже наличието на евентуален картел между европейските и японските производители по отношение на електрическите трансформатори.

51 Ето защо следва да се провери дали иззетите от Комисията документи по време на проверката в помещенията на Hitachi на 11 и 12 май 2004 г., които тя е представила на Общия съд по негово искане (вж. точка 29 по-горе), са ѝ позволили да приеме решение за разпореждане на проверки

по отношение на джентълменското споразумение, представляващо картелно споразумение между европейските и японските производители на електрически трансформатори, целящо зачитане на съответните им домашни пазари и въздържане от продажби на тези пазари.

52 В този контекст, на първо място, следва да се припомни, че за да приеме решение за разпореждане на проверки по смисъла на член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), Комисията трябва да изложи фактическите обстоятелства, които могат да ги обосноват (вж. по аналогия решение от 26 юни 1980 г., National Panasonic/Комисия, 136/79, Сб., EU:C:1980:169, т. 26 и 27).

53 На второ място, следва да се приеме, че за обосноваването на тези проверки не е необходимо изземите от Комисията документи да са от естество да докажат без основателно съмнение съществуването на нарушението, което е установено в обжалваното решение. Това равнище на доказване се изисква за решенията на Комисията, в които същата установява съществуването на нарушение и налага глоби. За да приеме решение за разпореждане на проверки по смисъла на член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003 обаче, е достатъчно Комисията да разполага със съществени сведения и улики, които ѝ дават сериозни основания да подозира наличие на нарушение (вж. решение от 8 март 2007 г., France Télécom/Комисия, T-340/04, Сб., EU:T:2007:81, т. 53 и цитираната съдебна практика).

54 На трето място, следва да се припомни, че по-специално в областта на незаконните картели отделните улики не следва да се разглеждат поотделно, а в тяхната съвкупност, и че те могат взаимно да засилят ефекта си (вж. по аналогия решения от 14 юли 1972 г., Imperial Chemical Industries/Комисия, 48/69, Сб., EU:C:1972:70, т. 68 и от 8 юли 2004 г., JFE Engineering/Комисия, T-67/00, T-68/00, T-71/00 и T-78/00, Сб., EU:T:2004:221, т. 275).

55 В настоящия случай следва да се прецени, въз основа на документите, иззети от Комисията в помещенията на Hitachi, разгледани заедно, дали последната е разполагала с достатъчно доказателства, за да приеме решение за разпореждане на проверки относно антиконкурентно картелно споразумение между европейските и японските производители на електрически трансформатори, при прилагане на припомнените по-горе принципи.

56 Що се отнася до документите, предоставени на Общия съд от Комисията в отговора на искане на последния да му представи документите, които е иззела по време на проверките в помещенията на Hitachi на 11 и 12 май 2004 г., следва, най-напред, да се приеме, че в документите, наречени от Комисията „NB 2“, „NB 4“, „FP 4“ и „FP 5“, са посочени срещи относно „AC“ и „GA“. От посочените документи личи още, че кодове (като например „TA“, „TB“, „TS“, „TT“ и „TX(B)“, „T2“, „T3“, „T4“, „T5“, както и „E“ и „J“) са били използване за обозначаване на предприятия или групи от предприятия, участвали в посочените срещи. С оглед на обстоятелствата, от една страна, че тези съкращения и кодове не са използвани в рамките на картела, който се отнася до АГИ, и от друга страна, че от позицията на лицата, посочени в обозначения като „FP 4“ документ, може да се заключи, че срещите „AC“ и „GA“ са се отнасяли до електрически трансформатори, следва да се приеме, че Комисията е разполагала с доказателства и улики, които ѝ позволяват да подозира, че са били проведени срещи между производителите на електрически трансформатори.

57 На следващо място, трябва да се констатира, че иззетите в помещенията на Hitachi документи позволяват на Комисията да идентифицира поне някои от предприятията и някои от представителите им, които са участвали в посочените срещи. На първо място, имената на някои лица, участвали в тези срещи, са посочени в документа, наречен „FP 4“, а с помощта на други документи, като тъй наречения „FPB 200“, Комисията е могла да определи, по отношение на някои от тях, предприятията, към които принадлежат и които представляват по време на тези

срещи, а именно групите ABB, Alstom и VA-TECH. Що се отнася до имената на две лица, посочени в документа с наименование „FP 4“, които не са могли да бъдат свързани с горепосочените предприятия, следва да се приеме, че с оглед на обстоятелствата, че от една страна, документите с наименование „NB 6“, „NB 8“ и „KC 10“ сочат среща, проведена в конферентна зала на участващо предприятие в Нюрнберг (Германия), и от друга страна, че в този град се намира значителен обект на Siemens, Комисията е разполагала с доказателства и улики, които ѝ позволяват да подозира, че в тези срещи са взели участие и представители на Siemens. На второ място, Комисията правилно изтъква, че тъй като е иззела документите в помещенията на Hitachi, тя е имала основание да подозира, че това предприятие също е участвало в срещите относно електрически трансформатори. На трето място, в документа с наименование „FP 5“ се посочва създаването на две общи предприятия между предприятия, обозначени с кодовете „T2“, „T3“, от една страна, и „T4“ и „T5“, от друга страна. Комисията основателно приема, че въз основа на общодостъпни към момента на проверките в помещенията на Hitachi документи, тя е можела да заключи, че става въпрос за създаването на общо предприятие между Fuji и Hitachi, от една страна, и между Toshiba и друго японско предприятие, от друга страна. Ето защо тя е имала основание да подозира въз основа на тези документи, че групите Hitachi, Fuji и Toshiba са участвали в срещите.

58 Освен това следва да се приеме, че именно от съдържанието на документа с наименование „FP 4“ проличава антиконкурентният характер на споразумението и организирането на тези срещи. Всъщност от този документ личи, че предприятията, разположени в „E“ или „J“, трябвало да спазват „GA“ и че са се провеждали две срещи годишно. Посоченият документ указва още и периода, пред който са проведени срещите. От документа с наименование „KC 10“ също може да се направи извод, че срещите са се отнасяли до разговори и обмен на информация между участниците относно проектите за електрически трансформатори.

59 Следователно, разгледани заедно, документите, иззети от Комисията по време на проверките в помещенията на Hitachi, са ѝ позволили да подозира съществуването на антиконкурентно картелно споразумение между европейските и японските производители на електрически трансформатори и да приеме решение за разпореждане на проверка в това отношение.

60 Нито един от изложените от жалбоподателя доводи не може да постави под въпрос този извод.

61 На първо място, оплакването, че документът с наименование „FP 7“ е нечетлив, трябва да се отхвърли. В това отношение следва най-напред да се приеме, че както личи от изложените в точки 56—58 съображения, дори без да отчита този документ, Комисията е разполагала с достатъчно доказателства, за да подозира съществуването на антиконкурентно картелно споразумение между европейските и японските производители на електрически трансформатори. Ето защо оплакването за нечетливост на документа с наименование „FP 7“ трябва да се отхвърли като неотносимо. На следващо място, трябва да се констатира, че обратно на твърденията на жалбоподателя, този документ не е нечетлив, макар да се чете трудно, което впрочем последният сам потвърждава, като излага причините, поради които съдържанието на този документ не позволява на читателя да установи съществуването на антиконкурентно картелно споразумение. Във всички случаи следва да се констатира, че съдържанието на този документ е възпроизведено отчасти в съображение 99 от обжалваното решение.

62 На второ място, жалбоподателят твърди, че част от документите, които Комисията е представила по искане на Общия съд, са с дата 1 юни 2007 г. и следователно не могат да представляват документи, иззети от нея по време на проверката в помещенията на Hitachi, извършена на 11 и 12 май 2004 г. По време на съдебното заседание жалбоподателят уточнява в отговор на въпрос на Общия съд, че оспорва само това, че представените от Комисията документи с дата 1 юни 2007 г., както и някои преводи, са иззети от последната по време на

проверката в помещенията на Hitachi, извършена на 11 и 12 май 2004 г., но че не оспорва факта, че другите документи, представени от Комисията в отговор на искането на Общия съд, са били иззети по време на посочената проверка.

63 В това отношение следва да се констатира, че част от документите, които Комисията е предоставила на Общия съд, действително са с дата 1 юни 2007 г. Все пак, що се отнася до документите, взети предвид в точки 56—58 по-горе, следва да се констатира, че на част от тях не е отбелязана датата 1 юни 2007 г., а другите документи, на които е посочена тази дата, представляват от една страна оригинали, написани изцяло или отчасти на японски език, и от друга страна, преводи на посочените оригинали на английски език. Трябва обаче да се констатира, че дата 1 юни 2007 г. е посочена само върху преводите на английски език.

64 Ето защо фактът, че датата 1 юни 2007 г. е посочена на преводите на английски език, не може да постави под въпрос констатацията, че вследствие на извършената на 11 и 12 май 2004 г. проверка в помещенията на Hitachi Комисията вече е разполагала със съществени сведения и улики, по-специално на японски език, които ѝ дават основания да подозира участието на жалбоподателя в антиконкурентно картелно споразумение между европейските и японските производители на електрически трансформатори. Следователно това оплакване трябва да бъде отхвърлено.

65 На трето място, трябва да се приеме, че нищо не пречи документи, написани на японски език, да представляват съществени сведения и улики, които позволяват да се приеме решение за извършване на проверка по смисъла на член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003. Освен това в отговор на въпрос на Общия съд жалбоподателят уточнява по време на съдебното заседание, че не оспорва този факт.

66 На четвърто място, жалбоподателят твърди, че Комисията е нямала право да използва документите, разгледани в точки 56—58 по-горе.

67 В този контекст той изтъква най-напред, че съгласно член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003, Комисията нямала право да използва документите, иззети по време на проверката в помещенията на Hitachi от 11 и 12 май 2004 г. Жалбоподателят счита, че Комисията е трябвало да ограничи проверката си до сектора, посочен в решението за разпореждане на проверка, именно КРУ или Комутационни апарати с газова изолация. Посочените продукти, от една страна, и електрическите трансформатори, от друга страна, обаче били различни и не се допълвали.

68 Комисията счита тези оплаквания за недопустими, тъй като са просрочени, и във всички случаи за неоснователни.

69 В това отношение следва да се припомни, че от съдебната практика наистина следва, че информацията, събрана в хода на проверките, не трябва да се използва с цел, различна от посочената в решението за проверка (решение от 17 октомври 1989 г., Dow Benelux/Комисия, 85/87, Сб., EU:C:1989:379, т. 17; вж. също в този смисъл решение от 14 ноември 2012 г., Nexans France и Nexans/Комисия, T-135/09, Сб., EU:T:2012:596, т. 64). Това изискване всъщност цели да опази, освен професионалната тайна, и правата на защита на предприятията. Тези права биха се оказали сериозно накърнени, ако в рамките на решение, установяващо нарушение на членове 81 ЕО или 82 ЕО, Комисията можеше да се позовава по отношение на предприятията на доказателства, които — получени в хода на една проверка — биха били чужди на предмета и целта ѝ (решение от 6 септември 2013 г., Deutsche Bahn и др./Комисия, T-289/11, T-290/11 и T-521/11, Сб., EU:T:2013:404, т. 124).

70 Все пак, както бе изложено в точки 52—55 по-горе, в рамките на прилагането на параграф 9 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г., не следва да се проверява дали Комисията вече е разполагала с достатъчно доказателства, за да установи наличието на незаконен картел в решение за установяване нарушение и за налагане на глоба, а трябва да се провери само дали тя е разполагала с достатъчно данни, за да приеме решение за проверка по смисъла на член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003.

71 Противно на твърденията на жалбоподателя обаче, дори в случай че свързаните с джентълменското споразумение документи не се обхващат от предмета на решението за разпореждане на проверка в помещенията на Hitachi на 11 и 12 май 2004 г. (което Комисията оспорва), посочената в точка 69 по-горе съдебна практика допуска Комисията де се основе на документите, посочени в точки 56—58 по-горе, за да приеме ново решение за разпореждане на проверка съгласно член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003.

72 Всъщност, както Общият съд вече е установил, обстоятелството, че в рамките на проверка Комисията се е запознала за първи път с документи, указващи наличието на нарушение, което не е предмет на решението за проверка, не предоставя абсолютна защита до степен тези документи да не могат да бъдат правомерно изискани и използвани като доказателство. В противен случай предприятията биха били насърчени при проверка в рамките на дадена първа процедура да предоставят всички документи, които позволяват да се установи друго нарушение, и така да се предпазят от всяко свързано с това преследване. Подобно разрешение би надхвърлило необходимото за запазването на професионалната тайна и правото на защита и поради това би представлявало необосновано препятствие пред осъществяването от Комисията на нейната задача да следи за спазването на правилата на конкуренцията в общия пазар (решение Deutsche Bahn и др./Комисия, точка 69 по-горе, EU:T:2013:404, т. 125—127).

73 Ето защо, противно на твърденията на жалбоподателя, Комисията е могла да се основа на посочените в точки 56—58 по-горе документи, с които се е запознала вследствие на проверките от 11 и 12 май 2004 г. в помещенията на Hitachi, за да приеме решение за разпореждане на проверки съгласно член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003 във връзка с предполагаемо антиконкурентно споразумение между европейските и японските производители на електрически трансформатори.

74 Поради това оплакването, че е налице нарушение на член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003, трябва да се отхвърли, без да е необходимо да се проверява дали джентълменско споразумение се обхваща от предмета на решението за извършване на проверка на помещенията на Hitachi на 11 и 12 май 2004 г.

75 Във всички случаи следва да се констатира, че разгледаните в точки 56—58 по-горе документи също така са били представени от Hitachi в рамките на молбата му за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер от 9 септември 2004 г., тоест преди молбата за освобождаване от глоби на жалбоподателя. Действително последният изтъква в това отношение, че Hitachi е ограничило използването на тези документи само за целите на текущото разследване по преписките относно АГИ. Дори да се предположи обаче, че Hitachi е имало намерение и право да ограничи използването на тези документи, това не може да се противопостави на решение на Комисията да разпореди проверка по отношение на предполагаемо картелно споразумение между европейските и японските производители на електрически трансформатори въз основа на това, че се е запознала с посочените документи.

76 Ето защо следва да се отхвърли оплакването, че Комисията не е имала право да се основе на посочените документи, без да е необходимо да се проверява допустимостта на това оплакване.

77 На пето място, жалбоподателят изтъква, че към момента, в който е подал молбата си за освобождаване от глоби, екипът на Комисията, на който е била възложена преписката, все още не е бил запознат със съдържанието на документите, иззети в помещенията на Hitachi на 11 и 12 май 2004 г. В този контекст жалбоподателят твърди, че дори ако към момента на подаването на молбата му за освобождаване от глоби Комисията като институция вече е разполагала с достатъчно информация, за да приеме решение за проверка във връзка с предполагаемо антиконкурентно споразумение между европейските и японските производители на електрически трансформатори, екипът, на когото е бил възложен настоящия случай, изглежда не е бил запознат с тази информация. Последната се съдържала в друга преписка, а именно тази по делото АГИ.

78 В това отношение следва първо да се припомни, че както личи от параграф 9 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. освобождаването по този параграф, по параграф 8, буква а) и по параграф 11 от посоченото известие може да се предостави само когато „Комисията“ все още не разполага с достатъчно данни, за да приеме решение за разпореждане на проверки. Параграф 9 от известието следователно не се позовава на евентуалната осведоменост на екипа, на който е възложен съответния случай, а на информацията, с която евентуално разполага Комисията като институция. Ето защо в нестоящия случай трябва да се приеме, че Комисията не е прекрачила границите, установени от текста на параграф 9 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

79 След това трябва да се приеме, че подход, при който определящият критерий е осведомеността на членовете на екип, на който евентуално е възложена преписката към момента на подаване на молбата за освобождаване от глоби, съвсем не съответства на духа на Известието относно сътрудничеството от 2002 г. и на преследваните с него цели.

80 Всъщност подобен подход би довел до освобождаване от глоби на основание на параграф 8, буква а), както и на параграфи 9 и 11 от посоченото известие, дори когато се установи, че към момента на подаване на молбата за освобождаване от глоби Комисията вече е разполагала с материални сведения и улики, които ѝ дават основания да приеме решение за разпореждане на проверка срещу предполагаемия картел.

81 В този контекст обаче следва да се припомни, че целта на програмата на Комисията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер не е да осигури на участващите в тайни картелни споразумения предприятия възможност за избягване на финансовите последици от тяхната отговорност, а да се улесни откриването на такива практики и впоследствие, в рамките на административната процедура, да се подпомогне Комисията в усилията ѝ за установяване на релевантните факти, доколкото това е възможно. Следователно евентуалните благоприятни последици за участващите в такива практики предприятия не могат да надхвърлят равнището, което е необходимо за осигуряването на пълната ефективност на програмата за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер и на административната процедура, водена от Комисията.

82 Следователно освобождаването от глоби е обосновано само поради стойността на сътрудничеството от страна на предприятието, подало молба за освобождаване. Както Комисията основателно приема в параграф 6 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г., сътрудничеството на предприятие за установяване на съществуването на картел, който не е известен на Комисията, има изключително важно значение, което може да оправдае освобождаването от глоби. За сметка на това, когато се изразява само в уведомяване на Комисията за картел, чието съществуване тя е можела да предположи въз основа на сведения и улики, с които вече е разполагала, това сътрудничеството на предприятие няма толкова важно значение. Напротив, както личи от параграф 8, буква б) от посоченото известие, в този случай освобождаването от глоби е обосновано само когато предприятието не се е ограничило до това

да уведоми Комисията за съществуването на картела, а ѝ е предоставило доказателства, които ѝ позволяват да установи съществуването на този картел в решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО.

83 Ето защо оплакването, свързано с твърдението, че съществуването на джентълменското споразумение не е било известно на евентуалния екип на Комисията, на който е възложена преписката, трябва да се отхвърли.

84 На шесто място, жалбоподателят твърди, че сведенията, на които Комисията е можела да се основе, се съдържали в преписката по дело АГИ. В това отношение е достатъчно да се припомни, най-напред, че както бе изложено в точки 70 и 73 по-горе, дори в случай че джентълменското споразумение не се обхваща от предмета на решението за разпореждане на проверка в помещенията на Hitachi на 11 и 12 май 2004 г., нищо не пречи на Комисията да се основе на тези документи, за да приеме ново решение за разпореждане на проверка. На следващо място, както личи от точки 78 и 79 по-горе, въпросът в коя преписка се съдържат сведенията не е релевантен за прилагането на параграф 9 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

85 На седмо място, жалбоподателят твърди, че определени улики доказват факта, че към момента на подаване на молбата му за освобождаване от глоби Комисията все още не е разполагала с достатъчно съществени сведения. Първо, Комисията била започнала проверки в сектора на електрически трансформатори едва през януари 2007 г. Следователно тези проверки били извършени три години след проверките по дело АГИ и едва след като той ѝ бил представил информация относно сектора на електрическите трансформатори в рамките на сътрудничеството си. Второ, през периода от проверките, свързани с АГИ, до проверките, които се отнасят до електрически трансформатори, само едно предприятие, а именно ABB, било подало молби за освобождаване от глоби. Тези молби, които впрочем Комисията е отхвърлила, обаче са подадени след 22 декември 2004 г., или след първата молба на жалбоподателя за освобождаване от глоби. Трето, макар Hitachi да е подало молба за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, Комисията не поискала превод от японски на английски език на съответните документи, за да се запознае с тяхното значение и не се свързала отново с Hitachi, за да изиска обяснения относно точното значение на въпросните документи, както и на представените допълнителни писмени доказателства, или за да поиска от последното да представи още устни обяснения или допълнителни писмени доказателства. Четвърто, на 6 декември 2007 г. Комисията отхвърлила молбата на Hitachi за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер от 1 юни 2007 г.

86 По отношение на тези доводи е достатъчно да се констатира, че както личи от точки 56—58 по-горе, Комисията вече е разполагала със съществени материални доказателства и улики, които ѝ позволяват да подозира съществуването на картелно споразумение между европейските и японските производители на електрически трансформатори, и че нито един от тези доводи на жалбоподателя не може да постави под въпрос тази констатация. Следователно това оплакване също трябва да бъде отхвърлено.

87 Ето защо следва да се приеме, че нито един от доводите на жалбоподателя не може да постави под въпрос заключението на Комисията, че не е било изпълнено условието, предвидено в параграф 9 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. Поради това настоящото оплакване следва да се отхвърли в частта, която се отнася до нарушение на параграф 9 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

88 Доводите, които се отнасят до нарушение на параграф 8, буква а) и на параграф 11 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г., също трябва да се отхвърлят. Всъщност освобождаването от глоби на основание на параграф 8, буква а), както и на параграфи 9 и 11,

може да се предостави само когато всички условия, предвидени в тези разпоредби, са изпълнени кумулативно. Тъй като не е изпълнено условието, предвидено в параграф 9 от посоченото известие, доводите относно другите условия трябва да се приемат за неотносими.

89 Ето защо оплакването за нарушение на параграф 8, буква а), както и на параграфи 9 и 11 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г., трябва да се отхвърли в неговата цялост.

– По оплакването, основано на наличието на причинно-следствена връзка

90 При условията на евентуалност жалбоподателят твърди, че е трябвало да бъде освободен от глоби на основание на параграф 8, буква а), както и на параграфи 9 и 11 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г., поради наличието на ясна и несъмнена причинно-следствена връзка между молбата му за освобождаване от глоби, извършените от Комисията проверки на 7 и 8 февруари 2007 г., молбата за освобождаване от глоби на Siemens от 7, 12 и 15 февруари 2007 г., както и тази на Fuji от 18 юли 2007 г., и приемането на обжалваното решение.

91 В това отношение е достатъчно, най-напред, да се констатира, че от параграфи 8—11 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. ясно личи, че когато Комисията вече разполага със съществени доказателства и улики, които могат да обосноват приемането на решение за проверка, предприятията могат да бъдат освободени от глоби само ако представят нови доказателства, които да позволят на Комисията да установи нарушение на член 81 ЕО.

92 На следващо място, трябва да се подчертае, че рискът от „лавинообразен ефект“ или, с други думи, рискът молбата на дадено предприятие за освобождаване от глоби във връзка с определен картел да предизвика разследване от страна на Комисията, от което да последват молби за освобождаване от глоби на други предприятия, свързани със същия сектор, но отнасящи се до картели, различни от този, който е предмет на първоначалната молба за освобождаване от глоби, е присъщ за програмата на Комисията за освобождаване от глоби. Той насърчава предприятията, които искат да ѝ сътрудничат, да не се ограничават до избирателно сътрудничество по отношение само на един картел, а да сътрудничат цялостно за всички картели, които са им известни.

93 Поради това, дори да се установи причинно-следствена връзка между молбата на жалбоподателя за освобождаване от глоби и приемането на обжалваното решение, това не е достатъчно за освобождаването му от глоби съгласно Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

94 Следователно настоящото оплакване, а оттам и частта от четвъртото основание, която се отнася до нарушение на параграф 8, буква а), както и на параграфи 9 и 11 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г., в нейната цялост, трябва да се отхвърлят.

По втората част на четвъртото основание

95 Втората част на четвъртото основание се отнася, от една страна, до нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания и от друга страна, до нарушение на принципа на правната сигурност поради несъобразяване с параграф 23, буква б) от Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

– По оплакването за нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания

96 Жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила принципа на защита на оправданите правни очаквания. Поведението на Комисията по време на много голяма част от административното производство породила у него оправдани правни очаквания, че ще бъде освободен от глоба, ако

продължи да сътрудничи на Комисията. В този контекст жалбоподателят изтъква писмото на Комисията от 31 октомври 2006 г., както и от една страна, че на 7 и 8 февруари 2007 г., Комисията не е извършила проверки в неговите помещения, и от друга страна, че му е изпратила само за сведение въпросника от 14 март 2007 г. Като го е третирала различно от другите предприятия, Комисията породила у жалбоподателя оправдано очакване, че ще бъде освободен от глоби.

97 Комисията оспорва тези доводи.

98 Както бе изложено в точка 44 по-горе, Известието относно сътрудничеството от 2002 г. може да породи оправдани правни очаквания за предприятията, които желаят да сътрудничат на Комисията. Ето защо следва да се провери дали изтъкнатите от жалбоподателя обстоятелства са могли в достатъчна степен да породят у него оправдани правни очаквания за освобождаването му от глоба по отношение на участието му в джентълменското споразумение.

99 В този контекст жалбоподателят се позовава, първо, на писмото на Комисията от 31 октомври 2006 г. В това писмо последната се ограничава до това да му предостави условно освобождаване от глоби по отношение на „предполагаем картел в сектора на електрическите трансформатори в Германия Австрия, Франция и Нидерландия“. В обжалваното решение обаче Комисията санкционира жалбоподателя за участието му в джентълменско споразумение или, с други думи, за участието му в картелно споразумение между европейските и японските производители на електрически трансформатори, целящо зачитане на съответните им домашни пазари и въздържане от продажби на тези пазари.

100 Що се отнася до отношението между джентълменско споразумение, от една страна, и картелите, които са насочени към националните пазари и за които жалбоподателят е бил освободен от глоби, от друга страна, следва да се констатира, че в съображения 155—161 от обжалваното решение Комисията е установила, че това са отделни нарушения. Трябва да се констатира обаче, че жалбоподателят не посочва пред Общия съд доводи, които да целят по-специално да оспорят така направеното от Комисията разграничение. Всъщност жалбоподателят отново изтъква в този контекст, че е налице причинно-следствена връзка между молбата му за освобождаване от глоби, разпоредените от Комисията проверки, молбите на Siemens и Fuji за освобождаване от глоби или за намаление на техния размер и приемането на обжалваното решение. Трябва да се констатира, че този довод, който вече бе отхвърлен в точка 91 по-горе, не може да постави под въпрос направеното от Комисията разграничение между картелите.

101 Ето защо писмото на Комисията от 31 октомври 2006 г., с което жалбоподателят е условно освободен от глоби по отношение на картелите, насочени към националните пазари, не може да създаде за него оправдани правни очаквания за освобождаване от глоби за участието му в джентълменското споразумение, което представлява отделен картел.

102 На второ място, жалбоподателят се позовава на обстоятелството, че на 7 и 8 февруари 2007 г. Комисията не е извършила проверки в неговите помещения, макар да е извършила проверки в помещения на други предприятия.

103 В това отношение следва, най-напред, да се припомни, че в рамките на всяка преписка Комисията има право да избира средствата за проверка, с които разполага и които счита за най-подходящи за получаване на информация от предприятията, участващи в предполагаемия картел, и че тя разполага с широка свобода на преценка при този избор.

104 На следващо място, що се отнася до оплакването за различно третиране на жалбоподателя и на други предприятия, следва да се констатира, че проверките от 7 и 8 февруари 2007 г. наистина имат за предмет картели, свързани с електрическите трансформатори, но тези картели са

насочени към вътрешните пазари. Доколкото обаче тези проверки са свързани с картели, по отношение на които жалбоподателят вече сътрудничи на Комисията, последната не може да се упреква, че не е извършила проверка в неговите помещения.

105 Освен това следва да се приеме, че обратно на твърденията на жалбоподателя, сам по себе си фактът, че той е бил условно освободен от глоби, що се отнася до участието му в картели, насочени към националните пазари, не води до освобождаването му от глоби за всички нарушения, които могат да се установят впоследствие в сектора на електрическите трансформатори. Както бе посочено в точка 92 по-горе, рискът от „лавинообразен ефект“ е присъщ за програмата на Комисията за освобождаване от глоби. Следователно обстоятелството, че жалбоподателят е сътрудничил на Комисията относно определен картел, засягащ сектора на електрическите трансформатори, няма за последица да породи за него оправдани правни очаквания за освобождаване от глоби за всички картели, които се отнасят до този сектор.

106 Поради това оплакването, изведено от липса на проверки в помещенията на жалбоподателя, трябва да се отхвърли.

107 На трето място, обратно на твърденията на жалбоподателя, от документите, които последният е представил на Общия съд, не може да се заключи, че въпросникът на Комисията от 14 март 2007 г. му е бил изпратен само за сведение. Напротив, от тези документи личи, че посоченият въпросник е съдържал въпроси, отправени пряко до Areva.

108 На четвърто място и във всички случаи, следва да се констатира, че Комисията редовно е уведомявала жалбоподателя за положението му във връзка с освобождаването от глоби, както личи по-специално от съображение 315 от обжалваното решение, и че жалбоподателят не е представил доводи, които да поставят под въпрос тази констатация.

109 От това следва, че оплакването за нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания също трябва да се отхвърли.

– По оплакването за нарушение на параграф 23, буква б), трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. и за нарушение на принципа на правна сигурност

110 Жалбоподателят твърди, че Комисията не се е съобразила с параграф 23, буква б), трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2002 г., като по този начин е нарушила принципа на правната сигурност. Тази разпоредба от посоченото известие задължавала Комисията да не използва информацията, представена в рамките на молба за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, срещу представилото я предприятие. В настоящия случай жалбоподателят решил да предостави на Комисията информация относно антиконкурентните практики в сектора на електрическите трансформатори именно защото знаел, че спрямо него се прилага тази гаранция.

111 В това отношение следва да се припомни, че съгласно точка 23, буква б), трета алинея от посоченото известие, „ако едно предприятие предостави доказателства за неизвестни на Комисията преди това факти, които имат пряко отношение към тежестта или продължителността на предполагаемия картел, Комисията няма да вземе предвид тези факти при определяне на размера на глобата, която ще бъде наложена на предприятието, представило доказателствата“ [неофициален превод].

112 Посоченият параграф 23, буква б), трета алинея се отнася до специфичното положение, в което може да се окаже дадено предприятие, което не е освободено от глоби, а е получило само намаление на глобата. Всъщност, като представя допълнителни доказателства относно

определен картел, това предприятие рискува да разкрие обстоятелства, които могат да бъдат от значение за тежестта или за продължителността на нарушението при евентуалното му установяване от страна на Комисията, което може да доведе до налагане на по-тежки санкции за участието му в този картел. За да насърчи цялостното сътрудничество на всички предприятия, включително тези, които не са били освободени от глоби, параграф 23, буква б), трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. предвижда „частично освобождаване от глоби“ по отношение на тези доказателства.

113 В настоящия случай обаче жалбоподателят не обяснява какви доказателства е представил във връзка с джентълменското споразумение, които не са били известни преди това на Комисията и които се отразяват пряко върху тежестта и продължителността на предполагаемия картел.

114 Доколкото жалбоподателят се позовава на параграф 23, буква б), трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. с цел да изтъкне отново наличието на причинно-следствена връзка между молбата му за освобождаване от глоби, извършените от Комисията проверки на 7 и 8 февруари 2007 г., молбата за освобождаване от глоби на Siemens от 7, 12 и 15 февруари 2007 г., както и тази на Fuji от 18 юли 2007 г., и приемането на обжалваното решение, достатъчно е да се посочи, че разглежданият параграф от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. няма за цел отчитането на такава причинно-следствена връзка. Обратно, както бе изложено в точка 92 по-горе, рискът молба за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер да предизвика „лавинообразен ефект“ е присъщ за Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

115 Поради това следва да се отхвърли и оплакването за нарушение на параграф 23, буква б), трета алинея от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. и за нарушение на принципа на правната сигурност.

116 Следователно втората част на четвъртото основание също трябва да се отхвърли, а оттам и четвъртото основание в неговата цялост.

По останалата част от първото основание, изведена от неизпълнение на задължението за мотивиране

117 Останалата част от първото основание е изведена от неизпълнение на задължението за мотивиране. Жалбоподателят твърди, че Комисията не е мотивирала в достатъчна степен решението си да добави допълнително условие за освобождаване от глоби с оглед на условията, които са установени от параграф 8, буква а), както и от параграфи 9 и 11 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

118 В това отношение следва да се припомни, че макар по силата на член 253 ЕО Комисията да е длъжна да посочи фактическите и правните обстоятелства, които обосновават решението, и съображения, които са я накарали да вземе това решение, тази разпоредба не изисква Комисията да разгледа всички фактически и правни въпроси, които са били обсъждани в хода на административното производство (решение от 11 юли 1985 г., Remia и др./Комисия, 42/84, Сб., EU:C:1985:327, т. 26).

119 Задължението на Комисията по член 253 ЕО се свежда до това да отговори по-специално само на съществените твърдения, изтъкнати от жалбоподателя в рамките на административната процедура (решение от 30 септември 2003 г., Atlantic Container Line и др./Комисия, T-191/98 и T-212/98—T-214/98, Сб., EU:T:2003:245, т. 575).

120 Задължението за мотивиране на индивидуално решение има за цел, освен да позволи упражняването на съдебен контрол, да предостави на заинтересованото лице достатъчно информация, за да може то да прецени дали решението евентуално е засегнато от порок, който е основание за оспорване на неговата валидност (решения от 2 октомври 2003 г., Corus UK/Комисия, C-199/99 P, Сб., EU:C:2003:531, т. 145 и от 28 юни 2005 г., Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, Сб., EU:C:2005:408, т. 462).

121 В настоящия случай следва, най-напред, да се подчертае, че настоящата част от първото основание почива на погрешно схващане. Противно на твърденията на жалбоподателя, Комисията не е добавила допълнително условие към тези, които са установени в параграф 8, буква а), както и в параграфи 9 и 11 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. Всъщност, както ясно личи от параграф 9 от посоченото известие, Комисията не освобождава от глоби за участие в предполагаем картел, когато към момента на подаване на молбата за освобождаване от глоби тя вече разполага с достатъчно доказателства, за да приеме решение за проверка.

122 На следващо място, трябва да се констатира, че в съображения 312—322 и 269—274 от обжалваното решение Комисията е изложила в достатъчна степен причините, поради които е решила да не освободи жалбоподателя от глоба по отношение на джентълменското споразумение. Впрочем доводите, които жалбоподателят е представил пред Общия съд, показват, че той е бил съвсем наясно с причините, поради които Комисията не го е освободила от глоби по отношение на джентълменско споразумение, така че е могъл да оспори валидността на този отказ.

123 Следователно останалата част от първото основание следва да се отхвърли.

124 Тъй като нито едно от изтъкнатите от жалбоподателя основания за отмяна не е обосновано, жалбата трябва да бъде отхвърлена в нейната цялост.

По съдебните разноски

125 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник всяка страна, загубила делото, се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено искане в този смисъл. След като жалбоподателят е загубил делото и Комисията е направила такова искане, той следва да се осъди да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Alstom Grid SAS да заплати съдебните разноски.

Gratsias Czúcz Labucka

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 27 ноември 2014 година.

Подписи